

מאורות אל העבר

א אייר תרפב | 29/04/1922

עי"ש

ויקפדיה נחלת הכלל

ביום פטירתו בא' באייר תרפ"ב (29.4.1922), הספידו אותו בהערצה גם אנשי עיתון "הארץ", הציוניים החילוניים, וגם גדולי הקנאים בשכונות החרדיות בירושלים, ובכך שיקפו את העובדה שהרב עקיבא יוסף שלזינגר (עי"ש) נאמן היה בחייו הסוערים בנאמנות מוחלטת להלכה מזה, ולרעיון תחיית ישראל בארצו מזה. הרב שלזינגר נולד בהונגריה (1837), ומגיל צעיר היה מראשי "האולטרה אורתודוקסיה", מבית מדרשו של החת"ם סופר, שלחמה נגד כל שינוי בהלכה ובמנהג ישראל. במקביל, למרות הצעות מפתות למשרות רבנות בגולה, התעקש לעלות לארץ והתקבל בכבוד על ידי בני ירושלים. בארץ, פעל בכל מאודו לתחיית האומה. עסק בקניית קרקעות ברחבי הארץ להקמת מושבות יהודיות, התנגד להסתמכות על כספי החלוקה והיה ממקימי פתח תקווה, שמשדותיה העלה עשרים גמלים טעונים בתבואה ופירות לעניי ירושלים. בסדרת ספריו "לב העברי" קרא להקמת צבא יהודי שיכלול כוחות מגן (שומריאל) והתקפה (לוחמיאל), לתחיית השפה העברית, לעלייה המונית לארץ ולבנייתה לפי משפט התורה. בשל דעותיו החריגות גם בנושאים הלכתיים שונים, הוחרם והותקף, אולם לא נסוג מאמונתיו. על שמו היישוב בני עי"ש שליד גדרה.